

Нормативно-правове та організаційне забезпечення питань, пов'язаних із наданням і використанням коштів державного бюджету на створення й забезпечення функціонування центрів надання адміністративних послуг

Шаповал С. П.

здобувач кафедри публічно-правових дисциплін

Київський міжнародний університет

вул. Львівська, 49, Київ, Україна,

керівник апарату

Святошинська районна в місті Києві державна адміністрація

пр. Перемоги, 97, Київ, Україна

orcid.org/0000-0002-7973-7472

shapoval190@ukr.net

Ключові слова: *адміністративні послуги, орган місцевого самоврядування, центр надання адміністративних послуг, бюджетні призначення, районна державна адміністрація.*

На шляху до європейської інтеграції і виконання умов Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом актуальною проблемою є правове закріплення механізму здійснення процедурних відносин органів виконавчої влади та місцевого самоврядування з фізичними і юридичними особами. Адміністративні послуги є важливим елементом реформи децентралізації, адже органи місцевого самоврядування отримують додаткові повноваження щодо їх надання. Для людини ж значно зручніше отримати ту чи іншу послугу у своїй громаді, ніж їхати в районний центр. Складником таких правовідносин виступає процес надання адміністративних послуг, який на поточний момент залишається малодослідженим через останні зміни, ліквідацію районних державних адміністрацій (далі – РДА) та передачі центрів надання адміністративних послуг (далі – ЦНАП) при РДА до органів місцевого самоврядування. Важливим аспектом для покращення якості та доступності адміністративних послуг є децентралізація відповідних повноважень та делегування їх органам місцевого самоврядування, що відбувається нині на законодавчому рівні.

Центр надання адміністративних послуг – це насамперед публічна сервісна структура, а в громаді особливо важлива його соціальна функція, забезпечення доступності адміністративних послуг. Проте, на що особливо звертають увагу як науковці, так і самі керівники відповідних Центрив, надходження від адміністративних послуг впливають на сталість ЦНАП, його потенціал для належної роботи та розвитку.

Децентралізація адміністративних послуг, розвиток мережі ЦНАП визначені пріоритетними напрямками реформування в Україні. Фактором, який визначає рівень забезпечення належних умов життя для громадян, виступає якість надання адміністративних послуг державою в особі центрів надання адміністративних послуг, адже створення ефективної системи надання адміністративних послуг сприяє мінімізації корупційних ризиків у процесі надання послуг. Надзвичайно важливо протягом перехідного періоду (ліквідації ЦНАП при РДА та створення ЦНАП при органі місцевого самоврядування) не допустити погіршення доступу до адміністративних послуг.

Regulatory and organizational support of issues related to the provision and use of state budget funds for creation and providing of administrative service centres

Shapoval S. P.

Applicant at the Department of Public Law Disciplines

Kyiv International University

Lvivska str., 49, Kyiv, Ukraine,

Chief of Staff

Sviatoshynskyi District in the city of Kyiv of the State Administration

Victory avenue, 97, Kyiv, Ukraine

orcid.org/0000-0002-7973-7472

shapoval190@ukr.net

Key words: *administrative services, local self-government body, administrative services centre, budget appointments, district state administration.*

On the way to European integration and fulfilment of the terms of the Association Agreement between Ukraine and the European Union, the urgent problem is the legal consolidation of the mechanism of procedural relations of executive authorities and local governments with individuals and legal entities. Administrative services are an important element of decentralization reform, as local governments are given additional powers to provide them. It is much more convenient for a person to receive this or that service in his community than to go to the district centre. A component of these legal relations is the process of providing administrative services, which, at present, remains unexplored due to recent changes, liquidation of district state administrations (hereinafter – DSA) and transfer of administrative service centres (hereinafter – ASC) at DSA to local governments.

An important aspect for improving the quality and accessibility of administrative services is the decentralization of relevant powers and their delegation to local governments, which is currently taking place at the legislative level.

The centre for the provision of administrative services is, first of all, a public service structure, and in the community its social function, ensuring the availability of administrative services, is especially important. However, as both the researchers and the heads of the respective centres pay special attention to the revenues from administrative services affect the sustainability of the ASC, its potential for proper operation and development.

Decentralization of administrative services, development of the ASC network are identified as priority areas for reform in Ukraine. The factor that determines the level of ensuring proper living conditions for citizens is the quality of administrative services provided by the state in the face of administrative service centres, because the creation of an effective system of administrative services helps minimize corruption risks in providing services. It is extremely important during the transition period (liquidation of the ASC at the DSA and the creation of the ASC at the local self-government body) to prevent the deterioration of access to administrative services.

Постановка проблеми. Питання сплати коштів за надані адміністративні послуги є досить проблемним у зв'язку з неконтрольованістю порядку збирання, а головне, суб'єкта та способу використання ним коштів за адміністративні послуги, що в результаті має декілька наслідків:

– кожний окремий центр надання адміністративних послуг (далі – ЦНАП) недоотримує кошти, які збираються ним шляхом надання адміністративних послуг, тобто кошторисні

призначення ЦНАП не залежать від кількості принесених коштів до відповідних бюджетів, щовідображається негативно на якості наданої послуги та швидкості її надання;

– деякі адміністративні послуги коштують дуже мало, це навіть не виправдовує витрат на адміністрування таких платежів;

– для органів місцевого самоврядування проблемою виступає недофінансування, що виражається в нестачі ресурсів на забезпечення

організації надання адміністративних послуг, включаючи такі елементарні потреби, як папір, картриджі, витрати на поштові відправлення тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Натепер можна стверджувати, що українська доктрина адміністративних послуг є по суті вітчизняним надбанням. Адже в такій «строгій» юридичній формі проблематика адміністративних послуг у західних країнах не розглядалася.

Надання адміністративних послуг досліджували такі українські вчені і практики, як: А. Вишневський, І. Лепьошкіна, В. Сороко, Д. Сухінін, Ю. Шарова, В. Тимошук, В. Карпенко, А. Ліпенцева, О. Гоненкова, С. Романюк, О. Волошин, С. Цюцюра, О. Воронов та інші.

Незважаючи на велику кількість науковців, що досліджували питання надання адміністративних послуг, є багато питань, що потребують більш детального дослідження та виокремлення окремих стратегій розвитку надання адміністративних послуг в об'єднаних територіальних громадах (далі – ОТГ), у зв'язку з набранням чинності нових нормативно-правових актів.

Мета статті – науково-теоретичне визначення способів отримання місцевими бюджетами субвенції з державного бюджету на побудову та розвиток мережі центрів надання адміністративних послуг.

Виклад основного матеріалу. Правові основи реалізації прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб у сфері надання адміністративних послуг визначено Законом України «Про адміністративні послуги» (далі – Закон № 5203) від 06.09.2012 № 5203.

Основні вимоги до регулювання надання адміністративних послуг визначені статтею 5 Закону № 5203. Частиною першою статті визначено, що виключно законами, які регулюють суспільні відносини щодо надання адміністративних послуг, встановлюються: суб'єкт надання адміністративної послуги та його повноваження щодо надання адміністративної послуги; платність або безоплатність надання адміністративної послуги; граничний строк надання адміністративної послуги. Частиною другою цієї статті встановлено, що адміністративні послуги визначаються виключно законом [1].

Частиною першою статті 18 Закону № 5203 встановлено, що фінансове та інше забезпечення діяльності системи державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування з надання адміністративних послуг здійснюється виключно за рахунок Державного бюджету України, відповідних місцевих бюджетів [1].

Частиною другою статті 18 Закону № 5203 передбачено, що органи виконавчої влади, інші

державні органи здійснюють закупівлю бланків для оформлення результатів надання адміністративних послуг (крім власних бланків цих органів) у державних підприємств, що входять до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері організації та контролю за виготовленням бланків цінних паперів, документів суворої звітності. Закупівля товарів, робіт і послуг для надання адміністративних послуг здійснюється відповідно до Закону України «Про публічні закупівлі» [1].

Ми можемо зробити висновок, що норми Закону № 5203 передбачають загальні положення стосовно здійснення фінансування порядку надання адміністративної послуги. Більш детально про бюджетні призначення не лише на функціонування, але й на першочергове первинне створення ЦНАП будемо говорити далі.

Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку та умов надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на проведення робіт, пов'язаних зі створенням і забезпеченням функціонування центрів надання адміністративних послуг, у тому числі послуг соціального характеру, в форматі «Прозорий офіс»» від 11 жовтня 2017 р. № 779 (далі – Постанова № 779) [2] було скасовано Постанову Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку та умов надання субвенції з державного бюджету міським бюджетам м.м. Дніпра, Києва, Львова та Одеси на проведення робіт, пов'язаних із створенням і забезпеченням функціонування центрів надання адміністративних послуг у форматі «Прозорий офіс»» від 22 березня 2017 р. № 166 (далі – Постанова № 166) [3], адже Постанова № 166 створювала ризики щодо ефективності управління коштами субвенції та зумовила перерозподіл частини затверджених бюджетних призначень за субвенцією на інші бюджетні програми.

Порядок № 779 визначає, що головним розпорядником субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на проведення робіт, пов'язаних зі створенням і забезпеченням функціонування центрів надання адміністративних послуг, виступає Міністерство соціальної політики.

Передбачається, що будівництво центру надання адміністративних послуг здійснюється на умовах співфінансування за рахунок субвенції та власних коштів відповідного місцевого бюджету. Частка коштів місцевого бюджету не може бути менша ніж 10 відсотків загальної вартості будівництва згідно з проектно-кошторисною документацією [2].

Порядком № 779 враховано низку вимог законодавства, зокрема щодо визначення умов надання субвенції, проте окремі його положення

є недосконалыми. Положення пунктів 21–24 щодо прийняття рішення робочою групою Міністерства соціальної політики стосовно відсотка співфінансування проєктів будівництва центрів з державного бюджету за результатами розгляду наданих місцевими радами пропозицій (у тому числі можливості відхилення таких пропозицій і подальшого узгодження з місцевими радами обсягу фінансування, встановленого робочою групою Міністерства соціальної політики, а також можливості не фінансувати проєкти будівництва центрів у разі ненадання згоди місцевими радами на визначені Міністерством соціальної політики умови та обсяги співфінансування), за відсутності встановлених відповідних критеріїв, створюють умови для порушення принципу справедливого і неупередженого розподілу суспільного багатства між територіальними громадами, визначеного статтею 7 Бюджетного кодексу, та не сприяють ефективності управління коштами державного бюджету [3].

Наступні акти в сфері фінансування ЦНАП будуть лише опосередковано стосуватися центрів надання адміністративних послуг, але зміст їхніх положень передбачатиме виділення коштів на місцевий рівень. Таким актом виступає Постанова Кабінету Міністрів України від 18.03.2015 № 196 «Деякі питання державного фонду регіонального розвитку» та затверджений нею Порядок використання коштів Державного фонду регіонального розвитку (далі – Порядок № 196). Відповідно до положень Порядку № 196 головним розпорядником коштів Державного фонду регіонального розвитку виступає Мінрегіон [4]. Згідно з пунктом 6 Порядку № 196 бюджетні кошти спрямовуються на фінансування інвестиційних програм і проєктів регіонального розвитку, які, зокрема: відповідають пріоритетам, визначеним у Державній стратегії регіонального розвитку, стратегіях розвитку регіонів та у планах заходів з їх реалізації; впроваджуються як проєкти співробітництва територіальних громад; підтримують добровільно об'єднані територіальні громади.

«Порядок та умови надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення заходів щодо соціально-економічного розвитку окремих територій» затверджені Постановою Кабінету Міністрів України від 06.02.2012 № 106 (далі – Порядок № 106). Згідно з пунктом 2 Порядку № 106 головним розпорядником субвенції є Міністерство фінансів. Субвенція спрямовувалась: на капітальний ремонт об'єктів інфраструктури комунальної власності (за винятком адміністративних будинків); здійснення спільних заходів, передбачених угодами щодо регіонального розвитку, які укладені відповідно до Закону України «Про стимулювання розвитку регіонів» [5]. Ще одним актом, який регулює порядок фінансування ЦНАП для органів місцевого самоврядування.

Порядок та умови надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад (далі – Порядок № 200) затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 16.03.2016 № 200. Згідно з пунктом 3 цього Порядку головним розпорядником субвенції є Мінрегіон. Субвенція надається для формування інфраструктури об'єднаної територіальної громади, що належить до комунальної власності, та спрямовується на модернізацію центрів надання адміністративних послуг та придбання обладнання і програмного забезпечення [6].

Останні зміни до Закону № 5203 було внесено відповідно до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо оптимізації мережі та функціонування центрів надання адміністративних послуг та удосконалення доступу до адміністративних послуг, які надаються в електронній формі» від 03.11.2020 року № 943-IX (далі – Закон № 943-IX) [7].

Відповідно до Прикінцевих та перехідних положень Закону № 943-IX центри надання адміністративних послуг, що утворені при районних державних адміністраціях, функціонують до початку роботи центрів надання адміністративних послуг, утворених відповідними міськими, селищними радами в адміністративних центрах районів (станом на 1 січня 2020 року), але не пізніше 31 грудня 2021 року. Також передбачено, що фінансування ЦНАП при РДА буде здійснюватися до початку роботи ЦНАП, утворених органами місцевого самоврядування, також повинно бути вжито заходів для передачі майна ЦНАП при РДА шляхом прийняття узгоджених рішень.

Важливо, що положеннями Закону № 943-IX передбачено забезпечити під час розроблення проєктів законів про Державний бюджет України на 2021 рік та наступні роки виділення фінансування з державного бюджету місцевим бюджетам на заходи з утворення та забезпечення функціонування мережі центрів надання адміністративних послуг.

Дуже важливим актом у сфері механізму фінансування надання адміністративних послуг виступає проєкт Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку та умов надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на розвиток мережі центрів надання адміністративних послуг» (далі – Порядок). Цей документ розроблено на виконання частини другої статті 97 Бюджетного кодексу України, яка передбачає, що порядок та умови надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам, яка вперше визначена законом про Державний бюджет України, затверджуються Кабінетом Міністрів України не пізніше 30 днів з дня набрання ним чинності.

Станом на 05 січня 2021 року 584 територіальні громади не мають власного ЦНАП (включаючи територіальні підрозділи, віддалені робочі місця та пересувні (мобільні) ЦНАП) на своїй території. Згідно з пунктом 5 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо оптимізації мережі та функціонування центрів надання адміністративних послуг та удосконалення доступу до адміністративних послуг, які надаються в електронній формі» встановлено зобов'язання міським, селищним, сільським радам, що представляють інтереси територіальних громад з населенням:

– понад 10 тисяч мешканців – утворити центри надання адміністративних послуг відповідно до цього Закону до 1 січня 2023 року;

– менше 10 тисяч мешканців – утворити центри надання адміністративних послуг відповідно до цього Закону (у разі виділення відповідного державного фінансування на будівництво, реконструкцію, облаштування приміщень та забезпечення обладнання таких центрів) до 1 січня 2024 року. При цьому зазначені органи місцевого самоврядування можуть утворювати такі центри за рахунок коштів відповідного місцевого бюджету та інших не заборонених законодавством джерел.

У Законі України «Про державний бюджет на 2021 рік» передбачено видатки за бюджетною програмою КПКВК № 2911050 «Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на розвиток мережі центрів надання адміністративних послуг» у розмірі 231 млн грн (далі – субвенція). Для забезпечення справедливого розподілу коштів Субвенції між місцевими бюджетами громад, які потребують утворення ЦНАП на своїй території, виникає велика необхідність у затвердженні порядку та умов надання субвенції, ґрунтуючись на потребах громад та встановленні черговості виділення коштів відповідно до об'єктивно встановлених критеріїв.

Порядок передбачає, що субвенція надається за такими п'ятьма напрямками, як [2]:

1) спорудження нових будівель для розміщення ЦНАП;

2) реконструкція будівель та приміщень для розміщення ЦНАП;

3) завершення розпочатих у попередньому періоді робіт з будівництва/реконструкції ЦНАП;

4) облаштування/обладнання ЦНАП;

5) забезпечення обладнанням для видачі паспортних документів, посвідчення водія та реєстрації транспортних засобів центрів, які визначені Мінекономіки у встановленому порядку на виконання пункту 61 плану заходів з реалізації Стратегії реформування державного управління України на 2019–2021 роки, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 р. № 474, та не отримали запланованого фінансування.

Тобто такий Порядок передбачає можливість фінансування ЦНАП в органах місцевого самоврядування субвенцією з державного бюджету.

Ще один проєкт у сфері надання адміністративних послуг, що має досить важливу сферу нормативного регулювання, – проєкт Закону України «Про адміністративний збір» (далі – проєкт Закону), що спрямований на впорядкування відносин у сфері плати за надання адміністративних послуг, забезпечення прозорості цих відносин.

Основна проблема у наданні адміністративних послуг полягає в низькій платі за надання адміністративних послуг. Особливо це стосується органів місцевого самоврядування, адже на них лягає основний тягар забезпечення створення та функціонування ЦНАП.

У рамках моніторингу ЦНАП у 25 громадах – учасницях Початкової фази Програми «U-LEAD з Європою» – 4 громади отримали у 2019 році за адміністративні послуги надходження у місцевий бюджет у межах від 100 до 200 тисяч грн, а 7 громад – взагалі менше 100 тис грн за рік, такі низькі доходи пов'язані з тим, що за більшість адміністративних послуг передбачені недостатні компенсаційні платежі (наприклад, 13,60 грн за реєстрацію місця проживання) чи мізерні платежі (за реєстрацію шлюбу – держмити 85 копійок, «місцевий нотаріат» по 17 і 34 копійки тощо), або ж взагалі є безоплатними для споживачів (реєстрація бізнесу, землі тощо). Отже, ОМС недоотримують кошти навіть на підтримання системи надання адміністративних послуг.

Тому такий законопроєкт має велике законодавче значення, адже ним запропоновано визначити єдині засади і критерії платності та безплатності адміністративних послуг, порядок визначення конкретних розмірів адміністративного збору, процедуру його сплати. Таким чином, можна буде одним рішенням парламенту навести порядок у найпроблемніших і наймасовіших групах послуг. Безоплатними визначені адміністративні послуги у сфері соціального захисту населення, пенсійні послуги, послуги для неповнолітніх осіб та осіб, які потребують особливого захисту.

Отже, ми можемо спостерігати позитивні зміни у сфері законодавчого регулювання механізму функціонування ЦНАП, що безпосередньо пов'язані з відповідними законодавчими змінами.

Висновок. Наявна в Україні система надання адміністративних послуг починає удосконалюватися та відповідати інтересам суспільства. Необхідно продовжувати роцес створення ЦНАП, застосовувати поєднання двох ключових принципів: єдиного вікна та єдиного офісу.

Для визначення граничного розміру адміністративного збору доцільно обмежити рентабельність процесу надання адміністративних послуг, який має монопольний характер.

Література

1. Про адміністративні послуги : Закон України від 6 верес. 2012 р. № 5203-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text>.
2. Про затвердження Порядку та умов надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на проведення робіт, пов'язаних зі створенням і забезпеченням функціонування центрів надання адміністративних послуг, у тому числі послуг соціального характеру, в форматі «Прозорий офіс» : Постанова Кабінету Міністрів від 11 жовтня 2017 року № 779. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/779-2017-%D0%BF#Text>.
3. Бюджетний кодекс України : Закон України від 08 липня 2010 № 2456-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>.
4. Деякі питання Державного фонду регіонального розвитку : Постанова Кабінету Міністрів України від 18 березня 2015 р. № 196. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/196-2015-%D0%BF#Text>.
5. Про затвердження Порядку та умов надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення заходів щодо соціально-економічного розвитку окремих територій від 6 лютого 2012 р. № 106. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/106-2012-%D0%BF#Text>.
6. Про затвердження Порядку та умов надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на підтримку розвитку об'єднаних територіальних громад : Постанова Кабінету Міністрів України від 16 березня 2016 р. № 200. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/200-2016-%D0%BF#Text>.
7. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо оптимізації мережі та функціонування центрів надання адміністративних послуг та удосконалення доступу до адміністративних послуг, які надаються в електронній формі : Закон України від 03.11.2020 року № 943-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/943-20#Text>.

References

1. Pro administrativni poslugi [About administrative services]: Zakon Ukrayini vid 6 veres. 2012 r. No. 5203-VI. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text>.
2. Pro zatverdzhennya Poryadku ta umov nadannya subvenciyi z derzhavnogo byudzhetu miscevim byudzheta na provedennya robot, pov'yazanih zi stvorenniam i zabezpechenniam funkcionuvannya centriv nadannya administrativnih poslug, u tomu chisli poslug socialnogo harakteru, v formati "Prozorij ofis" [On approval of the Procedure and conditions for granting a state subvention budget to local budgets for work related to the establishment and operation of centers for the provision of administrative services, including social services, in the format of "Transparent Office"]: postanova Kabinetu Ministriv vid 11 zhovtnya 2017 roku No. 779. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/779-2017-%D0%BF#Text>.
3. Byudzhetni kodeks Ukrayini [Budget Code of Ukraine]: Zakon Ukrayini vid 08 lipnya 2010 No. 2456-VI. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text>.
4. Deyaki pitannya Derzhavnogo fondu regionalnogo rozvitku [Some issues of the State fund of regional development]: postanova Kabinetu Ministriv Ukrayini vid 18 bereznia 2015 r. No. 196. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/196-2015-%D0%BF#Text>.
5. Pro zatverdzhennya Poryadku ta umov nadannya subvenciyi z derzhavnogo byudzhetu miscevim byudzheta na zdijsnennya zahodiv shodo socialno-ekonomichnogo rozvitku okremih teritorij [On approval of the Procedure and conditions for granting a state subvention budget to local budgets for the implementation of measures for socio-economic development of individual territories]: vid 6 lyutogo 2012 r. No. 106. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/106-2012-%D0%BF#Text>.
6. Pro zatverdzhennya Poryadku ta umov nadannya subvenciyi z derzhavnogo byudzhetu miscevim byudzheta na pidtrimku rozvitku ob'yednanih teritorialnih gromad [On approval of the Procedure and conditions for granting a state subvention budget to local budgets to support the development of united territorial communities]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrayini vid 16 bereznia 2016 r. No. 200. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/200-2016-%D0%BF#Text>.
7. Pro vnesennya zmin do deyakih zakonodavchih aktiv Ukrayini shodo optimizaciyi merezhi ta funkcionuvannya centriv nadannya administrativnih poslug ta udoskonalennya dostupu do administrativnih poslug, yaki nadayutsya v elektronnij formi [On approval of the Procedure and conditions for granting a state subvention budget to local budgets to support the development of united territorial communities]: Zakon Ukrayini vid 03.11.2020 roku No. 943-IX. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/943-20#Text>.